

PRESUDA VELIKOG VIJEĆA U PREDMETU KONSTANTIN MARKIN PROTIV RUSIJE (Predstavka br. 30078/06) 22. mart 2012.

Sažetak

Postupak u ovom predmetu je pokrenut predstavkom protiv Ruske Federacije, koju je Sudu podnio ruski državljanin, g. Konstatin Aleksandrovich Markin (podnosilac predstavke), krajem maja 2006.g. Podnosilac je istakao da su domaće vlasti odbile da mu odobre roditeljsko odsustvo iz razloga što je pripadnik muškog pola. U predmetu je prvobitno odlučivalo Vijeće, pa je Vlada zatražila da se predmet uputi Velikom vijeću, a njen zahtjev je prihvaćen.

Podnosilac je rođen 1976.g. Krajem marta 2004.g. potpisao je ugovor o vojnoj službi. Potpisao je standardni obrazac gdje, između ostalog, stoji da se „obavezuje da služi pod uslovima propisanim zakonom“. U relevantno vrijeme služio je kao obavještajni radista, u jedinici u kojoj su bile uposlene i žene. Krajem septembra 2005.g. njegova supruga je rodila dijete i dobila sudsko rješenje o razvodu braka. Podnosilac i njegova bivša supruga su zaključili sporazum po kome će njihovo troje djece živjeti sa podnosiocem, a gđa Z. plaćati izdržavanje. Kada je zatražio roditeljsko odsustvo odobrena su mu tri mjeseca, ali je u nekom trenutku pozvan da se javi na dužnost u toku tog perioda.

NAVODNA POVREDA ČLANA 14 KONVENCIJE RAZMATRANOG U VEZI SA ČLANOM 8

Član 14 – zabrana diskriminacije

Član 8 – pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života, doma i prepiske

Podnosilac je smatrao da je doživio diskriminaciju po osnovu polne pripadnosti. Tvrdio je da žene zaposlene u vojsci obavljaju istovrsne dužnosti kao muškarci, ali imaju veća roditeljska prava. Naveo je i da ruski zakon ne ostavlja prostor za individualizirani pristup pitanju roditeljskog odsustva zaposlenih u vojsci.

Sud smatra da član 14 dopunjuje ostale odredbe Konvencije i njenih Protokola. Države ugovornice uživaju izvjesno polje slobodne ocjene u odlučivanju da li i u kojoj mjeri razlike, u inače sličnim situacijama, opravdavaju različito postupanje. Ovdje je došlo do povrede člana 14 Konvencije u vezi sa članom 8 (16:1).

NAVODNA POVREDA ČLANA 34 KONVENCIJE

Neophodno postojanje statusa žrtve.

Podnosilac je tvrdio kako je tužilac dolazio u njegov stan neposredno prije izjašnjavanja podnosioca pred Velikim vijećem. Vlada je tvrdila da razlog te posjete nije bilo zastrašivanje podnosioca, već prikupljanje ažuriranih podataka. Sud smatra da tužena država nije prekršila svoje obaveze iz člana 34 Konvencije (14:3).

PRIMJENA ČLANA 41 KONVENCIJE

Pravično zadovoljenje oštećenoj stranci.

Sud je podnosiocu dosudio određene iznose na ime naknade nematerijalne štete, kao i sudskih i ostalih troškova (14:3).

Izdvojena mišljenja.